

Η ΔΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ—ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἐνταῦθα ἑτησία Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει χρυσῶ Φρ. 14. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικά προπληρώνονται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνδύονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Η ΔΕΞΑΜΕΝΗ

Ὅσα ἐγράψαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ ἀνεγνώσθησαν εὐχαρίστως, πολλοὶ δὲ συνεχάρησαν ἡμᾶς δι' αὐτά. Συνεχίζομεν θθεν ἐκεῖνα καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, ἀλλ' ἰδίως διότι ἔρρηξαν κραυγὰς πόνου δῆθεν ὑπὲρ τοῦ τόπου, ἀκριβῶς οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὄχι νὰ γίνῃ εἰς τὸ Πηδάλι ἢ δεξάμενῃ, ἀλλὰ νὰ μὴ γίνῃ εἰς τὸ Νεώριον. Διότι ὅπως πάντοτε οὕτω καὶ εἰς τὴν παρούσαν κρίσιμον διὰ τὸν τόπον περίπτωσιν, ὑπάρχουσιν ὀλίγοι οἵτινες ἔστω καὶ προκειμένου γενικοῦ τοῦ τόπου ἀγαθοῦ, τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἀνορθώσεως, διὰ τὰ ἴδια μόνον κομματικά μικροσυμφέροντα ἐνδιαφερόμενοι, προτιμῶσι μόνον ταῦτα, ἐγκαλοῦντες μάλιστα τοὺς ἄλλους ἐπὶ ἀστοργία πρὸς τὸν τόπον καὶ καταγγέλλοντες ἐπὶ φιλαργυρία τοὺς κεφαλαιούχους ὡς μὴ καταβάλλοντες τὰ ἑκατομμύριά των πρὸς πολιτικὴν ἐκείνων ὠφέλειαν. Συγχρόνως ἀπειλοῦσι τοὺς δημοτ. συμβούλους διότι κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων ἐξήτουν ἀντιστάθμισμα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς, ν' ἀφῆθῃ εἰς τὸν δι' ὑποχρεώσεων ἐπιβαρυνόμενον δῆμον Ἐρμουπόλεως δικαίωμα ἐποπτείας κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν καὶ ἢ ἐν ἀπωτάτῳ μέλλοντι, ἤτοι ἢ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ προνομίου, κυριότης τοῦ ἔργου. Ἡπέλουν τοὺς δημοτικούς συμβούλους διότι δὲν ἔσπευδον καὶ διὰ παννυχίδων ἀκόμη, νὰ ἐπιβάλλωσι τοὺς ποθητοὺς φόρους, δι' ὧν νὰ δεσμεύσωσιν ἐπὶ τρεῖς ἔλας γενεὰς τὸν τόπον. Νὰ ἐπιβάλλωσιν οἱ σύμβουλοι φόρους καὶ δεσμεύσωσι δι' αὐτῶν τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἐκγόνους τῶν σήμερον ἐκλεξάντων αὐτούς. Γνωρίζοντες ὅτι κατωρθώθῃ νὰ συναρπαγῶσι πολλοὶ καλῆς πίστεως συμπολίται, διὰ τοῦτο δὲν ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάθωμεν τίνες τῶν δημοτικῶν συμβούλων ἦσαν οἱ, σπεύδοντες τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων καὶ τίνες οἱ, κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῶν ἐνδιαφερομένων, μὴ δεικνύοντες τὴν αὐτὴν σπουδὴν, βεβαίως ὅμως δὲν θὰ παρέλθῃ καιρὸς ὅτε τὰ πράγματα θὰ δείξωσι, τίνες εἶχον δίκαιον οἱ δ' Ἐρμουπολίται μετ' εὐγνωμοσύνης

θ' ἀναμνησκονται ἐκείνων οἵτινες ἀντετάχθησαν εἰς τὴν ἐπιβολὴν, μὴ σπεύδοντες νὰ δεσμεύσωσι τὸν δῆμον διὰ βρέων δεσμῶν καὶ ὑποδουλώσωσιν αὐτὸν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων, ἅτινα μετὰ στενοχωρίας θὰ καταβάλλωσιν ἐπὶ γενεὰς ἔλας οἱ δυστυχεῖς Ἐρμουπολίται. Διότι βεβαίως δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τις ὅτι τὰ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου καὶ τὰ τοῦ λιμένος εἰσαγόμενα χρήματα ἐπιβαρύνουσι τὸν τόπον πάντα, διότι οἱ κάτοικοι αὐτοῦ καταβάλλουσι ταῦτα, ἔστω καὶ ἐὰν εἰς τὸ λιμενικὸν ταμεῖον, διεπόμενον ἀπὸ ἄλλους νόμους κυριαρχεῖ ἢ κυβέρνησις. Οἱ συμπολίται ἡμῶν πρέπει νὰ μάθωσιν ὅτι οἱ καταγγελλόμενοι ὡς ἐμποδιζόντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου, πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των, διότι εἰς τὰς προσπάθειάς τούτων καὶ τὰς συζητήσεις ὀφείλεται ἢ προσθήκη εἰς τὸ ψήφισμα τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ὅτι δεκτὴ μὲν ἢ ἐπιβολὴ τῶν φόρων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἕρον τῆς ἐκ μέρους τοῦ δήμου ἐπιτηρήσεως κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν. Ἄτυχῶς ὅμως καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε ἃ θεωρεῖται μὴ προστεθὲν, διότι βεβαίως ἢ δικίησις, διὰ λόγους λίαν γνωστοὺς, θέλει μὲν ἐπικυρώσει τὸ ψήφισμα ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων, μεταβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς πρὸς τὰ λοιπά. Ἀφοῦ γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι καὶ ἰσχύοντες ἀτυχῶς, οἵτινες καὶ ἐπὶ ζητημάτων τοιαύτης σπουδαιότητος δὲν δύναται νὰ μεταβληθῶσιν, οὔτε ν' ἀποχωρίσωσι τὰ πρόσωπα ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ οἵτινες ἀτυχῶς συνδέουσιν εἰς πᾶν αὐτῶν βῆμα τὸν δῆμον μετὰ τοῦ δημάρχου, τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν μὲν ἐν αὐτῆς μέλος, ὅπως οἱ ὅμοιοι των κατὰ τὸν πόλεμον συνέδον τὴν πατρίδα μὲ τὴν τότε κυβέρνησιν καὶ οἱ ὅποιοι οὐδεμίαν δίδουσιν προσοχὴν ὅτι ἔργα μεγάλα, ὡς τὸ περὶ οὗ ἢ συζητήσεις, δὲν εἶναι ἐφήμερα, ἀλλ' αἰώνια καὶ ἐξ αὐτῶν κρέματα ἢ ζωὴ καὶ ἢ ὑπαρξίς ἐνὸς τόπου.

Γράφομεν τὰ ἄνω ἔστω καὶ ἐν βεβαιότητι ὅτι βεῶμεν ἐν ἐρήμῳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε συνέθῃ ἡμῖν τοιοῦτον.

Ἐπὶ ἔργον ἐποχὴ καθ' ἣν ἢ δημοκοπία ἐξ ἐνός

καὶ εὐτελῆ συμφέροντα ἐξ ἄλλου, παρέσυρον τὸν ἡμέτερον λαὸν ὥστε ἐν ἐπευφημίαις καὶ κωδωνοκρουσίαις ν' ἀποδέχεται ὀλίγων τὰς πράξεις, ὀλίγοι δὲ ἦσαν οἱ διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος ἀντιτασσόμενοι κατὰ τῶν γινομένων καὶ μὴ κατορθοῦντες νὰ πείσωσιν ἄλλους. Καὶ νῦν ἴσως συμβαίνει ἕμισιόν τι ἄλλ' ἡμεῖς ὡς Ἑρμουπολίται εὐχόμεθα νὰ μὴ ἐπαληθεύσωσιν αἱ προρρήσεις ἡμῶν ὡς τότε διότι τὸ παρὸν ζήτημα εἶναι πολὺ σπουδαιότερον διὰ τὴν Σῦρον ἢ τὸ τοῦ 1893.

Καὶ τὰ μὲν ἐνταῦθα εὐτως ἔχουσι σπουδῆ, δηλαδή, ἐνα ψηφισομένων τῶν φόρων ὅπως ὅπως φανῆ προκηρυττομένη ἢ δημοπρασία, προβληθῆ δὲ διὰ τὸ προσεχὲς ἐκλογικὸν μέλλον, ὅτι καὶ γίνεται διὰ τὸ ἔργον, δι' ὃ ὁ τόπος ὅλος ἐνδιαφέρεται. Ἄλλ' αὐτὸ τὸ καὶ τι, τὸ κατ' ἐπιφάνειαν γινόμενον τέλος, εἶναι ἄλλο ἢ πραγματικὴ παρακώλυσις τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου, ὅπου εἶναι δυνατὴ καὶ παρ' ἐκείνων οἵτινες μόνον δύνανται νὰ τὸ κάμωσι;

Ἀναβάλλομεν νῦν νὰ γράψωμεν τὰ ἐξ Ἀθηνῶν διαδιδασθέντα ἡμῖν, ὅτι ἐκεῖνος δι' ἐν καὶ νόμοι ἐψηφίσθησαν καὶ φόροι ἐπιβάλονται, δέχεται μὲν τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου, ἀλλ' ὄχι νὰ συμβληθῆ μετὰ τοῦ δήμου καὶ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, ἔστω καὶ προσφερομένων αὐτῶ τῶν γνωστῶν διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν φόρων μεγάλων ἐγγυήσεων, ὑποδεικνύων εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν καταφυγόντας καὶ διὰ παρακλήσεων ζητούντας παρ' αὐτοῦ ν' ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν, ὅτι ἀνάγκη συστάσεως Ἑταιρείας πρὸς ἐκμετάλλευσιν, διότι δὲν εἶναι ἔργον τοῦ αἰ τοιαῦται ἐπιχειρήσεις, ὥστε πρέπει νὰ γίνῃ ὅ,τι καὶ εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα ἔργα, πολλὰ πειράματα καὶ δοκιμαί εἰς βάρος τῆς Σύρου.

«Ἄς καταστραφῶσι καὶ μία καὶ δύο Ἑταιρεῖαι,» σκέπτονται εἰς τοιαύτας περιστάσεις οἱ πρακτικοὶ ἄνθρωποι, «καὶ ἔχει ὁ Θεὸς, ἅς περιμένωσιν οἱ Συριοί.» Καὶ ὅλα ταῦτα γίνονται διότι ἡ κυβέρνησις χαριζομένη εἰς φίλους τῆς ποικίλα ἔχοντας συμφέροντα, δὲν ἀφῆκε νὰ τεθῆ κατὰ τὴν ψήφισιν ἢ ἐλευθερίᾳ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς θέσεως, ὅτε ἐκ τῶν συναγωνιζομένων ὡς κατασκευαστῶν, θὰ προετιμᾶτο ὁ προσφέρων τοὺς συμφερωτέρους ὄρους καὶ εὐτὼ τὸ ἔργον θὰ συνετελεῖτο. Ἄλλ' ἡ κυβέρνησις, ὡς εἰς ὅλας τῆς τὰς πράξεις, ἐξήτησε καὶ τώρα νὰ εὐχαριστήσῃ μόνον τοὺς φίλους τῆς, ποικίλα ἔχοντας συμφέροντα, ἄλλοι μὲν κερδοσκοπικὰ καὶ ἄλλοι ἐ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ καιρὸς καλὸς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παρούσης ἐβδομάδος ἐξκολλουθεῖ διατηρούμενος, ὑποβοηθῶν πολὺ τοὺς εἰς τὰς πλησίον ἐξοχὰς καὶ μάλιστα ὅπου ὑπάρχουσι ναοὶ, ἐκδραμὰς τοῦ γυναικείου φύλου.

— Ἡ ἐναρχὴς τῆς κληρώσεως τῶν στρατευσίμων τῆς ἐρετεινῆς ἀπογραφῆς, δὲν θέλει γίνῃ ὡς ὁ νόμος ορίζει τὴν πρώτην Ἀπριλίου καθ' ἣν συμπίπτει τὸ Πάσχα, ἀλλὰ τὴν τετάρτην τοῦ αὐτοῦ μηνός.

— Τὴν προχθὲς Περπτην ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ τὸ ἐνταῦθα κικουργιοδικεῖον τοῦ μηνὸς Μαρτίου, οὗτινος ἔνορκοι ὀρίσθησαν οἱ ἐξῆς κ.κ. Εὐάγγελος Μπόμπολας, Ἀλέξ. Πολέμης, Γεώργιος Παπανδρέου, Δημήτρ. Μπουλιμέτης, Εὐστράτιος Νουστράκης, Φραγκίσκος Μανούσος, Ἑρμάν. Μαριδάκης, Κάρλος Μαρκουίζος, Λεων. Ἀθανασούλιας, Μιχαὴλ Μυριόφθηνος, Δημήτρ. Ντελόπουλος, Λουκάς Ἀργαῆς, Νικόλαος Μαθῆς, Ἀνδρέας Ψύχας, Νικόλ. Γ. Πιρίσις, Ἰωάννης Μάπας, Ἀριστομ. Μπαϊρόπουλος, Ἰωάννης Μαρκουίζος, Ἰωάννης Μάνθος, Ἀνδρέας Μκλούγος, Μικὲς Μαντζάκης, Ἑρμανουὴλ Φραγκίδης, Κωνσταντ. Χ. Μικουλῆς, Νικολ. Β. Καβούρ, Εὐστράτ. Πετρίτσας, Νικολ. Δ. Παρασκευᾶς, Παντελῆς Φουστάνος, Ἰωάννης Χατζιδάκης, Βασίλειος Παπαδάκης καὶ ἀναπληρωματικοὶ οἱ κ. κ. Νικόλαος Παπαδάκης, Δημήτρ. Νικολάρος, Νικόλαος Κοτσιφάκης, Στέφανος Μαυρίδης, Παντελῆς Νεγρεπόντης, Νικόλαος Ἀλ. Ἀλεξάνδρου, Παναγ. Ἀντωνίου, Ἀριστείδης Χούρης, Γεώργιος Μαίσιος, Στέφανος Μαντζολίνος, Ἰωάννης Νομικός, Ἀθανάσιος Μαρούλης, Ἰωάννης Μερσιάδης, Μιχαὴλ Μούγιας, Ἰωάννης Φραγκόπουλος, Ἀνδρέας Φραγκίδης, Ἑμμ. Νικολαΐδης, Ἀλέξ. Πετρίτσας, Γεώργιος Μέγας καὶ Γεώργιος Χαλκῆς. *

— Ὁ δημόσιος κτήτορας Ἑρμουπόλεως, ἀνωτέρως βεβαίως ἐκτελῶν διαταγὰς, ἤτήσατο τὴν παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδικεῖου, ἥτις ἠθώσασε τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Ἀντώνιον Μαυρογορδάτον καταμηνυθέντα διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς τοποθετήσεως τῶν πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν βαρελιῶν κίτρων.

— Αἱ παραστάσεις τοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα θέατρον «Ἀπόλλων» διδόντος παραστάσεις Ἑλλήν. δραματικῶν θιάσων τῆς κ. Βερώνη ἐξκολλουθοῦσι, πλήθους πολλοῦ καθ' ἑκάστην προσερχομένου καὶ πάντοτε κατευχαριστομένου. Τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀναβιβάζονται εἰς τὴν σκηνὴν δράματα ἀριστα, πάντοτε δὲ μετ' ἐπιτυχίας, διότι ὡς ἐγράψαμεν καὶ εἰς προηγούμενον φύλλον, ὁ θιάσος Βερώνη εἶναι καὶ ἀριστα κατηρτισμένος καὶ τὸ δραματολόγιον αὐτοῦ πλήρες.

— Δὲν ἐλύθη ἀκόμη τὸ ζήτημα τοῦ φατισμοῦ τῆς παραλίης, ὁ δὲ κόσμος παραπονεῖται διότι ἡ κατάστασις τῆς παραλίης τὴν νύκτα ἐμπνέει φοικὴν καταδεικνύουσα βαρβαρότητα ἐντελῆ. Καὶ ἀνταλλάσσονται ἔγγραφα καὶ ψηφίζονται προϋπολογισμοὶ καὶ θεωρεῖται τετελεσμένος ὁ ἐξάνθρωπισμὸς τῆς παραλίης καὶ τίποτε δὲν γίνεται. Δὲν ἐνδιαφερόμεθα ποῖος πταίει, ἀλλὰ μόνον διερμηνεύομεν τὴν γνώμην τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ὅτι ἀνάγκη νὰ ἐπισπευθῆ ἐπὶ τέλους ἢ λύσει τοῦ ζητήματος. Ἐπειδὴ δὲ

περί του φωτισμού με άπορίαν είδεν ή κοινωνία ολόκληρος να έλαττωθῆ ὁ φωτισμός τῆς πλατείας, τὸ κόσμημα ἐκεῖνο τῆς πόλεως καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι καλὸς ἄρχων καὶ φιλόκαλος γνωρίζει πάντοτε νὰ κάμῃ τὸ ἀγαθόν. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ φωτισμός ἐκεῖνος περιωρίσθη δι' οἰκονομίαν, ὡς λέγεται, τετρακοσίων δραχμῶν κατ' ἔτος!!! Τὸ πρῶγμα, ἐὰν ἀληθεύῃ, εἶναι λυπηρὸν καὶ πρέπει νὰ ἐπανορθωθῆ ἵνα μὴ φαινόμεθα πάντοτε Ἀ-βδηρῆται καὶ παιζόντες ἐν οὐ παικτοῖς.

— Ἐπίσης παραπονοῦνται πολλοὶ διότι ἐκ τῆς μεταθέσεως τῶν φανῶν ἀδικοῦνται συνοικίαι ολόκληροί π. χ. καὶ οἱ πρὸς τὴν Ἄνω Σύρον διὰ τῆς ὁδοῦ Παυσιλύπου ἀνερχόμενοι παραπονοῦνται καὶ οἱ παρὰ τοὺς τρεῖς Μύλους καὶ τὰς οἰκίας Φόρτσου, διότι ἐκ τῆς σημερινῆς τοποθετήσεως φανῶν οὐχὶ φωτισμός, ἀλλὰ σκοτισμός προέρχεται.

— Οἱ συμπολίται ἡμῶν κ. Ἰωάννης Ζ. Καλθοκορέσης, Ἀντώνιος καὶ Ἰωάννης Τροφιμῶφ, Ἀντώνιος Ε. Μαυρογορδάτος, Νικ. Α. Καλθοκορέσης καὶ ἄλλοι κεφαλαιοῦχοι ἠγόρασαν ἐν Ἀγγλίᾳ ἄλλο φορτηγὸν ἀτμόπλοιο ὅπερ κατ' αὐτὰς καταπλέει εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν.

— Εὐχάριστος ἐμάθομεν ὅτι φορτίον χιλίων διακοσίων τόνων μαγγαναζιούχου σιδήρου τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους Πύργου ἀνήκοντος εἰς τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Ἰωάννην Φραγκόπουλον μεταλλεῖου, ἐπωλήθη εἰς μέγα ἐργοστάσιον τῆς Ἀμβέρσης, περιμένεται δὲ τὸ ἀτμόπλοιο ἐφ' οὗ θέλει φορτωθῆ. Ἡ εἰδησις εἶναι εὐχάριστος, διότι τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον μέγα φορτίον μεταλλεύματος ὅπερ ἐξάγεται ἐκ τῆς ἡμετέρας νήσου.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Χαρχλάμπος Θανάπουλος προσήνεγκεν εἰς τὸν ἐνταῦθα σύλλογον τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων δραχμὰς τριακοσίας εἴκοσι πέντε.

— Διετάχθησαν οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐν Ἀθήναις στρατοδικείων ὅπως ἐνεργήσωσι τὰ νόμιμα διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν στρατοδικῶν εἰσαγωγήν τῶν μὴ προσελθόντων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον στρατευσίμων. Πολὸν φοβούμεθα ὅτι καὶ τοῦτο γίνεται πρὸς κομματικὴν ἐπίρρωσιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φίλων τοῦ κρατοῦντος κόμματος, ἀποῦ γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐπὶ μῆνας ὅλους ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως ἦτο πλήρως κατασχετηρίων τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον λειποτακτησάντων πρὸ τοῦ ἐχθροῦ, οὔτινες καὶ οὗτοι ἔμειναν ἐντελῶς ἀτιμώρητοι πρὸς δόξαν τῆς περικλεοῦς παρούσης διοικήσεως.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ γνωστὸς φερτροποιδὸς Ἀντώνιος Μαυροῦδης ἢ Στραβοξυλός, ἐξετάζων βεβόλβερ τὸ ὅποιον ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐκόμισεν αὐτῷ ὁ ἐπιδιορθωτὴς ὄπλων, ἐτραυματίσθη εἰς τὸν λαίμην ἀποθανὼν ἐκ τοῦ τραύματος τὴν Τρίτην. Διεδοθέντος κατ' ἀρχὰς ὅτι οὗτος εἶχε τραυματισθῆ ὑπ' ἄλλου, ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κ. Καίρη αἱ νόμιμα ἀνακρίσεις ἐξ ὧν ἀπεδείχθη ὅτι οὗτος ἐγένετο θύμα τῆς ἰδίας ἀμελείας.

Ὁ κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ κατασκευάζει καθ' ἐκάστην ἐξ ἀλεύρων Τεργέστης καὶ πωλεῖ εἰς τὸ γνωστὸν αὐτοῦ ζαχαροπλαστεῖον, πλησίον τῆς Οἰκονομικῆς ἐφορείας καὶ κάτωθεν τῆς πλατείας Μεταμορφώσεως

Κροῦδά καὶ Καταΐφι.

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἡλίου».

Παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε τὴν παρούσάν μου χάριν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας. Ταξιδεύσας μετὰ τῆς οἰκογενείας μου ἐκ Γαλαζίου ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορτηγοῦ ἀτμοπλοίου «Βρησηίδος» τοῦ πλοίαρχου κ. Μικῆ Δρούτση, δὲν δύναμαι ἢ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὁ πλοίαρχος δὲν διακρίνεται μόνον ὡς ναυτικός ἔμπειρος, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐγενέστατος καὶ ἐντιμότετος ἄνθρωπος διότι καὶ αὐτὸς καὶ τὸ πλήρωμά του ὅλον περιποιήθη ἡμᾶς καθ' ὅλον τὸ ταξίδιον. Τοιοῦτοι πλοίαρχοι τιμῶσι τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν τὸ ὅποιον πρέπει νὰ καυχῆται δι' αὐτούς.

Δέξασθε κ. συντάκτα κτλ.

Ἰωάννης Βάροαλης

Ἄριθ. 17.

**Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'.**

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἄνδρ. Μαρκοπούλου Προέδρου καὶ Εἰσηγητοῦ, Ἰωάν. Χατζησαράντου καὶ Κωνσταντίνου Βλάση.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 17 Ἰανουαρίου 1901, παρουσία τοῦ τε Εἰσαγγελεύοντος Δικηγόρου Νικολάου Μ. Καμπάνη, κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμείσως αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, καὶ τοῦ Ὑπογραμματέως Γ. Ν. Καντζιλιέρη ἵνα διακρίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως μεταξῶν.

Τῆς ἐναγούσης ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐμπορικῆς ὁμορρυθμοῦ εταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σαο παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς δικηγόρου Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου καὶ τοῦ ἐναγομένου Κοσμᾶ Φ. Κόβουρα, κατοικοῦ Πειραιῶς, ἡδὴ δὲ ἀγνωστοῦ διαμονῆς, μηδὲ ὡς παραστάντος.

Ἡ ἀνωτέρω ἐνάγουσα ἐταιρία διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1900 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς τῆς, ἐξέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν ἀπὸ 18 Μαΐου 1895, ὁ ἀντίδικος ὢν ἔμπορος, ἐξέδοτο ἐνταῦθα πρὸς πληρωμὴν τοῦ τμήματος ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια ἠγόρασε παρ' αὐτῆς πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερδοσκοπίαν του, τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν γραμματίον εἰς διαταγὴν τῆς διὰ δραχμὰς ἑξακοσίας ἐννενηκόντα ἑξ (ἀριθ. 696) πληρωτέας μετὰ μῆνας ἑξ, καὶ μετὰ τόκου πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς λήξεώς του μέχρι ἐξοφλήσεως. Κατόπιν δὲ τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1895, ὁ αὐτὸς ἀντίδικος διὰ παρομοίαν αἰτίαν ἐξέδοτο πάλιν ἐνταῦθα τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν δύο γραμματία εἰς διαταγὴν τῆς, τὸ μὲν διὰ δραχμ. χιλίας 1000 πληρωτέον μετὰ μῆνας τέσσαρας, τὸ δὲ διὰ δραχμὰς χιλίας ἑκατὸν τριάκοντα πέντε καὶ 70/00 (ἀριθ. 1135 καὶ 70/00) πληρωτέον μετὰ μῆνας ἑξ, ἀμφοτέρω δὲ μετὰ τόκου πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς λήξεώς των μέχρι ἐξοφλήσεως. Καίτοι ὅμως πρὸ πολλοῦ ἔληξαν τὰ γραμματία ταῦτα, ὁ ἀντίδικος δὲν ἐπλήρωσε τίποτε ἀπέναντι αὐτῶν, ἠρνήθη δὲ τὴν πληρωμὴν ἀδικαιολογητῶς, καίπερ πολλὰς ζητηθεῖς, ἡδὴ δὲ εἶναι ἀγνωστοῦ διαμονῆς. Διὰ ταῦτα ἐξητήσατο δεκτῆς γενομένης τῆς ἀγωγῆς τῆς νὰ υποχρεωθῆ νὰ τῷ πληρώσῃ α.) διὰ κεφαλαίων δραχμ. ἑξακοσίας ἐννενηκόντα ἑξ (696) μετὰ τοῦ συμπεφω-

νημένου τόκου των πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου γραμματίου, ἧτοι ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου 1895 μέχρι ἐξοφλήσεως, β'.) δραχμὰς χιλίας μετὰ τοῦ συμπεφωνημένου τόκου των πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ δευτέρου γραμματίου ἧτοι ἀπὸ τῆς 2 Ἰανουαρίου 1897 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ γ'.) δραχμὰς χιλίας ἑκατὸν τριάκοντα πέντε καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα (1135 καὶ 70/00) μετὰ τοῦ συμπεφωνημένου τόκου των πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου ἧτοι ἀπὸ τῆς 2 Μαρτίου 1897 μέχρι ἐξοφλήσεως. Ν' ἀπαγγελθῆ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κρίτησις, νὰ κηρυχθῆ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἢ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις, καὶ νὰ καταδικασθῆ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς σημερινῆς.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ Δικαστηρίου τούτου συνεδρίασιν, καθ' ἣν.

Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου.
Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τῆς ἐναγούσης προτείναντα διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων τοῦ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς τῆς μεθ' ὧλων τῆς τῶν αἰτήσεων.

Τὸν εἰσαγγελεύοντα γνωμοδοτήσαντα.

Ἰδὸν τὴν Δικογραφίαν.—Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον. Ἐπειδὴ καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῶν συνημμένων τῆς δικογραφίας ἐγγράφων 1) τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1900 ἐπιδοτηρίου τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος Α. Κροκοδείλου καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 134 τῆς 17 Ἰουνίου 1900 φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Φοῦνιξ» ἢ προκειμένη ἀγωγή ἐπεδόθη πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διαμονὴν ἐναγόμενον καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος. Κατὰ τὴν συνέπειαν ὁ ἐναγόμενος οὗτος ἐκλήτευσθη προσηκόντως, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ Δικαστηρίου τούτου συνεδρίασιν δικάζεται κατὰ νόμον ἐρήμην καὶ ἐπιδικάζονται ἀπασαί καὶ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τῆς ἐναγούσης εταιρίας θεωρουμένων ὡς ἀληθῶν δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεως τῶν πραγματικῶν αὐτῆς ἰσχυρισμῶν καὶ ὡς μὴ ὑπαρχούσης ἐστάσεως τινος ἐξ ἐπαγγέλματος προβλητέας (ἄρθρ. 594 καὶ 595 Πολ. Δικονομίας).

Διὰ τὰ ὅσα.

Ἰδὸν καὶ τ' ἄρθρα 210 καὶ 732 Πολ. Δικονομίας. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Κοσμᾶ Φ. Κάβουρα.

Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1900 ἀγωγὴν τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐμπορικῆς εταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Μπενᾶ καὶ Σα».

Ἐπιτρέπον τὸν ἐναγόμενον καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως νὰ πληρώσῃ πρὸς τὴν ἐναγούσαν 1) δραχμ. ἑξακοσίας ἐννενηκόντα ἕξ (ἀριθ. 696) μετὰ τοῦ συμπεφωνημένου τόκου των πρὸς 12 ο/ο τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου γραμματίου ἧτοι ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου 1895 μέχρι ἐξοφλήσεως, 2) δραχμ. χιλίας (1000) μετὰ τοῦ συμπεφωνημένου τόκου των πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ δευτέρου γραμματίου, ἧτοι ἀπὸ τῆς 2 Ἰανουαρίου 1897 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ 3) δραχμ. χιλίας ἑκατὸν τριάκοντα πέντε καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα (1135 καὶ 75/00) μετὰ τοῦ

συμπεφωνημένου τόκου των πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ τρίτου γραμματίου ἧτοι ἀπὸ τῆς 2 Μαρτίου 1897 μέχρι ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν.

Καταδικάζει τὸν αὐτὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τῆς ἐναγούσης, μετριαζόμενα εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40) καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σύρῳ τῆς 17 Ἰανουαρίου 1901.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Γ. Ν. Καντζιλιέρης

Ἐντέλλεται πρὸς πάντας μὲν κλητῆρας νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς πάντας τοὺς Διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβήκωσιν τούτου ἡ παρούσα ὑπεγράφη νομίμως.

Σύρος τὴν 27 Φεβρουαρίου 1901.

Οἱ Δικασταὶ
Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
Κ. ΒΛΑΣΗΣ
Κ. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Ι. Ν. Κωνσταντινίδης

Ὅτι α'. ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.
Σύρος αὐθιμερόν.

Ἀριθ. 112.

Β. Ἀπογρ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
(Τ. Σ.) Ι. Ν. Κωνσταντινίδης

Τὸ παρὸν ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας μου ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου παραγγέλλεται πᾶς ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδίκαις κ. Εἰσαγγελέα διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Κοσμᾶν Φ. Κάβουραν κάτοικον Πειραιῶς, πρὸς γινῶσίν του καὶ συμμόρφωσίν του καὶ διὰ πᾶσαν νόμιμον συνέπειαν, ἐπιτασσόμενον συνάμα ἵνα ἐμπροθέσωμαι πληρώσῃ εἰς ἡμᾶς ἢ εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ διαμένοντα Εὐσῆ. Παρασκευόπουλον ἔμπορον ὃν διορίζομεν ἀντίκλητόν μας α'.) δραχμ. 696 μετὰ τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου 1895 μέχρι ἐξοφλήσεως β'.) δραχμ. χιλίας ἄρ. 1000 μετὰ τόκου 12 ο/ο ἀπὸ τῆς 2 Ἰανουαρίου 1897 μέχρι ἐξοφλήσεως γ'.) δραχμὰς 1135 καὶ 50 μετὰ τόκου πρὸς 12 ο/ο ἑτησίως ἀπὸ τῆς 2 Μαρτίου 1897 μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ δ'.) διὰ ἐπιδικασθέντα δικαστικὰ ἔξοδα δραχμὰς 40 διὰ τέλη σημερινῆς δραχμὰς 8 καὶ δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικὰ, ἐπιταγὴν, ἐπίδοσιν καὶ διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσειν δραχμὰς 42, ἄλλως ἐκτελέσωμεν ἀναγκαστικῶς δημοσιευθῆτω δ' ἡ παρούσα καὶ διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἡλιος».

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου 28 Φεβρουαρίου 1901.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς Ἐταιρείας
«Ἀδελφοὶ Μπενᾶ, καὶ Σα».
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ